

Houding en praktijk in lijn met de Universele Wetmatigheden

Martijn Aslander als praktijkvoorbeeld

door Marja de Vries, febr. 2008.

Omdat de universele wetmatigheden een universeel karakter hebben, zijn ze van toepassing op alle aspecten van ons individuele en maatschappelijke leven. Daarom kunnen de inzichten die ik beschrijf in het boek 'De hele Olifant in Beeld' in feite gebruikt worden als uitgangspunt bij alle persoonlijke en maatschappelijke vernieuwingen, die tot doel hebben meer in harmonie te zijn met onszelf en met het grotere geheel. Want als we er voor kiezen om te handelen in overeenstemming met de werking van deze universele wetmatigheden, gaat het makkelijker, kost het minder moeite, komt ons handelen meer overeen met wie we in essentie zijn en is het meer in harmonie met het grotere geheel waar we een onderdeel van zijn. Alles goed en wel, maar wat betekent dat nu in de praktijk?

In de praktijk wordt al snel duidelijk, dat weliswaar dit inzicht in de werking van de universele wetmatigheden een essentieel onderdeel is bij alle vernieuwingen, maar dat tegelijkertijd dit nieuwe inzicht alleen niet voldoende is voor de werkelijke manifestatie van deze ingrijpende veranderingen in onze samenleving. Inzicht in de universele wetmatigheden geeft ons namelijk niet alleen een geheel nieuw wereldbeeld, het geeft ons ook een nieuw perspectief om naar onszelf te kijken, en naar onze relaties met elkaar en naar de manier waarop we ons leven ervaren en vorm geven. Het nodigt ons uit om met een nieuwe houding in het leven te staan. In andere woorden, voor de manifestatie in de praktijk van alledag is een ingrijpende verandering nodig in onze houding, namelijk zo dat het meer in overeenstemming is met wie wij in essentie zijn.

Dappere pioniers

Omgekeerd betekent dat natuurlijk ook, dat wanneer we meer in contact zijn met wie we in essentie zijn, we – bewust of onbewust – meer in lijn gaan handelen met de universele wetmatigheden. Het mooie is dat er op dit moment een snel groeiende groep dappere en pionierende mensen hun leven en werk daadwerkelijk vormgeven vanuit zo'n geheel nieuwe houding. Zij laten zien dat leven vormgegeven op basis van deze nieuwe houding niet alleen veel effectiever is, maar bovendien veel meer voldoening geeft. Om te beginnen zijn deze vernieuwers authentiek en trouw aan zichzelf en doen alleen dat wat ze echt leuk vinden. Ze kennen hun talenten, vormen met veel plezier dynamische samenwerkingsverbanden, leren van elkaar en zijn zich bewust van het belang van integriteit, authenticiteit en zelforganisatie. Ze geven hun leven betekenis door zich in te zetten voor een mooiere wereld en zijn onder andere te vinden in de frisse en enthousiaste initiatieven van de nieuwe generatie en in de kringen van sociaal, ecologisch en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Hun voorbeeldfunctie is essentieel, want zo wordt het voor een veel breder publiek duidelijk hoe leven en werken dat meer in overeenstemming is met de universele wetten er in de praktijk uit kan zien.

Martijn Aslander en de kunst van het verbinden

Bijvoorbeeld Martijn Aslander. Hij zegt over zichzelf: *"Ik ben niet creatiever dan andere mensen, ik heb hooguit geen barrières om me heen die me belemmeren om te zijn wie ik wil zijn. Ik doe alleen dingen voor mijn plezier, die ik leuk vind."* Al tijden experimenteert Martijn met alternatieve organisatievormen en hij ontwikkelde zijn inzichten in wat echt werkt en wat niet werkt vanuit zijn wens om permanent te leren van zijn vele uiteenlopende praktijkervaringen. Zijn visie geeft een levendig beeld van de praktische toepassing van een manier van zijn en handelen dat meer in lijn is met de universele wetmatigheden. Terwijl de universele wetten de dynamiek en de onderlinge relaties binnen het universum beschrijven, is het precies deze relationele dynamiek die centraal staat in zijn werk.

= Martijn: *"Mijn werk is dynamiek veroorzaken, dingen in beweging zetten. Als je iets in beweging wilt krijgen op deze planeet, zijn er drie dingen nodig: mensen, informatie en ideeën. Ik heb drie rollen die bij me passen, waar ik goed in ben en waarmee ik waarde kan toevoegen. Ik ben connector, lifehacker en resourcerer. Als verbinder of connector breng ik je bij de juiste mensen, als lifehacker help ik je bij de juiste informatie en kennis, en als resourcerer help ik je aan ideeën en geef ik je een ander perspectief op je vraagstuk."* (zie ook het kader)

Martijn Aslander en zijn rollen als connector, lifehacker en resourcerer

Connector

"Vanuit mensen ben ik bezig met mijn rol als connector. Als connector breng ik mensen met elkaar in contact die iets voor elkaar kunnen betekenen. Ik ontmoet wekelijks hele bijzondere en inspirerende mensen. Mijn werk is dynamiek veroorzaken door verbindend vermogen te creëren. In onze veranderende wereld gaan netwerkknooppunten steeds belangrijker worden."

Lifehacker

"Vanuit de informatie ben ik bezig met mijn verhaal als lifehacker. Een lifehacker is iemand die op telkens op een speelse manier, nieuwe strategieën, tools, trucjes en manieren verzint en verbindt om met de heel enorme veel informatie en impulsen om te kunnen gaan, om zo op een efficiëntere manier en vooral ook plezierige en energieke manier te kunnen leven.

Resourcerer

"Vanuit mijn ideeënkraft ben ik bezig met mijn rol als resourcerer, waarbij het begrip resource 'bron' gecombineerd wordt met sorcerer van toveren. Als resourcerer help ik je aan ideeën en geef ik je een ander perspectief op je vraagstuk. Ik tover met bronnen en creëer nieuwe werkelijkheden door te spelen met een paar paradigma's".

Een van Martijn zijn talenten is mensen van allerlei soorten en maten met elkaar te verbinden zodat ze onderling hun talenten kunnen uitwisselen en er op basis daarvan nieuwe initiatieven ontstaan.

= Martijn: *"Als connector breng ik mensen met elkaar in contact die iets voor elkaar kunnen betekenen. Ik ontmoet wekelijks hele bijzondere en inspirerende mensen. Ik veroorzaak dynamiek door verbindend vermogen te creëren. In onze veranderende wereld gaan netwerkknooppunten steeds belangrijker worden."*

De Wet van Eenheid stelt dat alles en iedereen in het universum met al het andere verbonden is, of we ons dat realiseren of niet. Deze wet maakt duidelijk dat we met ons allen een onmetelijk groot netwerk vormen. Deze complexe ondelinge verbondenheid is binnen de westerse wetenschap inmiddels bekend als kwantum verstrengeling. Echter in navolging van de wetenschap van de afgelopen paar eeuwen is ons in de westerse cultuur geleerd om alles los van elkaar te zien. Deze fragmentatie weerspiegelt zich in alle gebieden van de huidige westerse cultuur. Organisaties die een structuur kennen waardoor alles en ook mensen van elkaar gescheiden worden en het belang van onderlingen relaties negeren, functioneren minder in overeenstemming met deze wetmatigheid en werken vaak zelfs blokkerend. Het is niet moeilijk te zien dat Martijn met zijn rol als connector meer in lijn met deze achterliggende wetmatigheden handelt door opnieuw bewust relaties en verbindingen te creëren.

Een netwerk van bijzondere mensen

Op basis van zijn kunst-van-het-verbinden, heeft hij inmiddels een zeer uitgebreid en dynamisch netwerk gecreëerd. Dit is echter niet zomaar een netwerk, maar een netwerk van heel bijzondere mensen. Want op basis van zijn ervaring van wat werkt en wat niet werkt, leerde hij dat de kracht van netwerken hem zit in de kwaliteit van de omgang, de diversiteit en de connecties tussen mensen.

= Martijn: *"Ik heb geleerd me bij het verbinden te richten op mensen die echt wat willen en daarvoor durven te gaan. De mensen die ik tegenkom en graag verbind, zijn bijzondere mensen. Bijzonder is niet hetzelfde als professioneel. Het zijn mensen met een eigen kijk op dingen, die van een uitdaging houden en hun kennis, inzichten en*

contacten willen delen om innovatief te zijn. Waar ik verder op let is of ze nieuwsgierig zijn, of ze lef hebben, snel van geest, flexibel, en open minded zijn. Maar vooral moeten ze ook lief zijn, dus integer en niet iemand anders willen benadelen ten gunste van zichzelf. En onbaatzuchtig, niet direct wat terug willen, als ze wat doen voor een ander. Aparte mensen dus, allemaal met hun eigen unieke kwaliteiten. En keer op keer merk ik hoe dit soort mensen het verschil maken bij een project. Als je mensen met deze eigenschappen verbindt, gaat het altijd goed. Want dan draait het netwerk op betrouwbaarheid, verbondenheid en intrinsieke motivatie van mensen. Het netwerk ontstaat omdat al die mooie, nieuwe, 'kleine' netwerkinitiatieven zich gaan verbinden tot een grote, nieuwe keten van mensen en organisaties die alleen doen waar ze goed in zijn en waar ze blij van worden. Want het enige dat echt werkt is doen waar je goed in bent en waar je plezier in hebt, en dat is hetzelfde... dan stroomt de energie, dat is aanstekelijk en aantrekkelijk, daar wil je bij zijn."

Authenticiteit en integriteit

Hierin weerklinkt de nieuwe houding en de praktijk van handelen en zijn dat meer in lijn is met de werking van de universele wetten. In feite kijkt Martijn of mensen authentiek zijn. Wanneer we authentiek zijn, zijn we in contact met onze innerlijke motivatie, en dus ook meer met onze harte- of zielewens. En hoe meer we onze zielewens volgen, des te meer brengen we ons leven – bewust of onbewust - in lijn met de werking van de universele wetten.

De Wet van Trilling stelt dat alles dat bestaat energie is en dus in trilling is. Energie volgt de weg van de minste weerstand. Wanneer energie vrij kan stromen, kan er met een minimum aan inspanning een maximum resultaat geboekt worden. Terwijl de wensen van ons ego de vrije energiestroom kunnen blokkeren, waardoor er weerstand en moeite ontstaat, kan binnen netwerken die draaien om wederzijds betekenisvolle contacten energie weer gaan stromen, zodat er dynamiek ontstaat. Want een netwerk dat wordt gevormd door mensen met zo'n gemeenschappelijke houding zoals zo mooi omschreven wordt door het lijstje van Martijn - die nieuwsgierig, snel van geest, flexibel, en open minded zijn, die lef hebben en lief, onbaatzuchtig en integer zijn - kan optimaal gebruik maken van deze Wet van Trilling. Een gevolg van het feit dat energie de weg van de minste weerstand volgt is namelijk dat gelijke of bijna gelijke trillingsfrequenties de neiging hebben om met elkaar mee te gaan trillen. Dit is bekend als het Principe van Harmonische Resonantie, die stelt dat trillingen die in fase zijn elkaar versterken, waardoor het minder inspanning kost. Op basis van dit principe is het bovendien zo dat we aantrekken, wat we als gedachten, gevoelens en overtuigingen uitzenden (Wet van Aantrekking). Daarom is integriteit de sleutel tot het optimaal profiteren van de werking van de universele principes en kunnen netwerken waarbinnen integriteit centraal staat optimaal functioneren. Omdat de Wet van Aandacht bovendien stelt dat waar we onze aandacht op vestigen we in nog sterkere mate naar ons toe trekken, zal oprechte interesse en aandacht voor elkaar, maar ook plezier, waardering en echtheid bijdragen aan netwerken waar voor zoveel mogelijk mensen de energie vrij kan stromen. De kunst van het verbinden is dus vooral ook de kunst van het vinden van de juiste mensen. Hoe vindt Martijn de juiste mensen?

= Martijn: *"Bij het vinden van de juiste mensen gebruik ik allereerst mijn intuïtie."*

Hoewel we in onze westerse cultuur vooral leren om onze ratio te gebruiken, maakt inzicht in de Wet van Dynamische Balans duidelijk dat onze ratio slechts de helft is van een dynamisch evenwicht in onszelf. Door alleen onze ratio te gebruiken kennen we een staat van onbalans. Volgens deze wet is namelijk alles in het universum samengesteld uit twee schijnbaar tegengestelde, maar elkaar aanvullende actieve beginselen, die zich voordoen in vele verschillende vormen. En ook wij kennen vele paren van zulke schijnbaar tegengestelde aspecten, bijvoorbeeld in de vorm van ons rationeel-logisch verstand en ons gevoelsmatig-intuïtieve vermogen. Wanneer we niet alleen onze ratio maar ook onze intuïtie gebruiken en deze schijnbaar tegengestelde maar elkaar aanvullende aspecten met elkaar in evenwicht brengen, kunnen we optimaal functioneren.

De nieuwe economie: van hiërarchie naar netwerksamenleving

Martijn krijgt voor zichzelf een steeds helderder idee over de richting waarin onze samenleving en onze economie zich ontwikkelen. We gaan volgens hem naar een netwerk- en informatiesamenleving, waarin het hiërarchisch model qua organisatievorm zijn langste tijd gehad heeft.

= Martijn: *"We weten dat onze wereld en de manier waarop we ontdekken, spelen, leren, samenwerken, organiseren, fundamenteel aan het veranderen is door lage communicatiekosten, technologie en bewustzijn bij een hoop mensen. Hiërarchische systemen werken niet meer – sluiten niet meer aan bij de mensen en mogelijkheden van deze tijd. Dat leer je als je met vrijwilligers werkt. Die moet je uitdagen op hun talent en attitude, want een vrijwilliger gaat niet harder lopen als je zegt dat iets moet. Een vrijwilliger doet iets vanuit intrinsieke motivatie en passie. We gaan toe naar een tijd waarin er geen hiërarchie is, niemand is de baas, ook in organisaties zie je dat. Ook in de economie zijn zulke veranderingen gaande. Steeds vaker merk ik, dat mijn kijk op de economie en andere waardemodellen veel impact heeft op mensen en bedrijven die zich actief bezighouden met de wereld van morgen."*

"De meeste mensen hebben nog niet door dat het netwerk-model veel robuuster is dan het hiërarchie-model. Er ontstaan nu clusters van netwerken en expertise die samenwerken en met elkaar in verbinding staan zonder dat er iemand boven staat die de baas is. Het internet en het gemak waarmee gelijkgestemden elkaar weten te vinden, zorgt er meer dan ooit voor dat mensen als één organisme, als één soort, op deze planeet samen kunnen werken. Zulke netwerken die decentraal georganiseerd zijn en dus meer en minder vast qua opzet spelen sneller en flexibeler in op steeds sneller veranderende omstandigheden en zijn daarom slagvaardiger en minder kwetsbaar. Uiteindelijk leidt dit tot een economie die gedreven wordt door netwerken in plaats van bedrijven."

Zelforganisatie

Inzicht in de universele wetten maakt duidelijk dat een uitgebreid dynamisch netwerk van authentieke en integrere mensen en een organisatievorm op basis van gelijkwaardigheid ideaal is voor het ontstaan van zelforganisatie. Wat zijn dan de voorwaarden voor het ontstaan van deze zelforganisatie? Kort samengevat kunnen we zeggen dat zelforganisatie ontstaat wanneer enerzijds alle betrokkenen zich onderdeel voelen van een geheel (Wet van Eenheid) en er anderzijds een voortdurende interactie 'in twee tegengestelde richtingen op alle (deel)niveaus' plaatsvindt (Wet van Dynamische Balans). Overeenkomstig de Wet van Dynamische Balans heeft namelijk alles in het universum de neiging om zichzelf zo te organiseren, dat het zich permanent beweegt in de richting van een dynamische balans tussen schijnbaar tegengestelde, maar compenserende krachten waardoor optimaal functioneren mogelijk wordt. Deze schijnbaar tegengestelde, maar complementerende krachten 'in twee tegengestelde richtingen' kunnen we globaal omschrijven als een beweging naar binnen en een beweging naar buiten.

Een hiërarchische organisatie is vaak een relatief gesloten systeem en gebaseerd op het oude idee van mensen als losse, afzonderlijke delen, waardoor ze zich vaak geen onderdeel voelen van een groter geheel. Bovendien wordt een hiërarchische organisatie vooral gekenmerkt door interacties 'in slechts één richting' (van boven naar beneden in de rangorde). Beide aspecten werken blokkerend voor het ontstaan van dynamiek en zelforganisatie. Het gevolg is dat hiërarchische systemen uiteindelijk weinig efficiënt werken en vaak star, gesloten en weinig flexibel zijn.

Zelforganisatie daarentegen kan binnen open dynamische netwerken ontstaan, wanneer enerzijds alle betrokkenen zich onderdeel voelen van een groter geheel. Bijvoorbeeld een gemeenschappelijke betekenis, doel en/of intentie kunnen zorgen voor zo'n samenhang waaromheen de stabiliteit van het systeem kan ontstaan. Anderzijds is het nodig voor het werkelijk ontstaan van zelforganisatie dat er op alle niveaus energie en informatie *in twee richtingen* – naar binnen en naar buiten - door alle relaties kan stromen. Op individueel niveau betekenen deze twee richtingen openheid naar binnen (zelf-inzicht en zelf-reflectie) en openheid naar buiten (naar anderen van het netwerk). In relatie met

elkaar betekent dit wederzijdse uitwisseling van informatie en oprechte feedback op basis van gelijkwaardigheid, vertrouwen en sympathie. En in relatie met de omgeving betekent deze voortdurende interactie in twee richtingen dat het netwerk een open communicatie met en afstemming op de omgeving kent, zodat het mogelijk is om flexibel mee te bewegen met de veranderingen in de omgeving. Volgens de Wet van Ritme is alles permanent in beweging en een zelforganiserend systeem dat zo'n afstemming heeft op de omgeving, functioneert optimaal in een permanent veranderende omgeving.

Flexibiliteit op de rand van chaos

= Martijn: *"Als de organisatie honderd procent doet waar ze voor opgericht is, heb je weinig ruimte voor nieuwe dingen. De beste oplossing komt altijd uit een onvermoede hoek. Verzin manieren waardoor mensen binnen en buiten de structuren uitdagingen aangaan, gekke dingen doen."*

Ook dat komt overeen met de werking van de Wet van Dynamische Balans. Alle dynamische zelforganiserende systemen hebben – zoals we zagen - de neiging om zich te bewegen in de richting van een dynamisch evenwicht tussen tegengestelde maar complementerende krachten. Voorbeelden van zulke schijnbare tegenstellingen bij organisaties zijn stabiliteit en flexibiliteit, en orde en chaos. Zelforganiserende dynamische netwerken, functioneren - net als wijzelf - optimaal wanneer ze het delicate midden vinden tussen starheid en chaos. Precies op het wankel evenwichtspunt tussen versterkte ordening en volledige chaos bevindt zich de optimale situatie voor nieuwe mogelijkheden en creativiteit. In de chaos theorie noemt men dit 'de rand van chaos'. Precies op dit dynamische evenwicht kunnen kleine inspanningen grote gevolgen hebben en kunnen er onverwachte en nieuwe dingen ontstaan. Organisaties die gekenmerkt worden door zelforganisatie, kunnen hier optimaal gebruik van maken.

= Martijn: *"Wat we echt nodig hebben is beweging: continu kunnen aanpassen aan de omstandigheden – dit is waar de grote vraagstukken in onze samenleving juist een beroep op doen. Met die dynamiek zijn we van nature op zoek naar wegen om iets op een andere en betere manier uit te voeren. Het brengt ons er toe te leren, te proberen, te creëren en te innoveren. Dit komt er op neer dat je doet waar je goed in bent op de plaats waar het op dat moment van optimale waarde is. We gaan naar snel wisselende tijdelijke samenwerkingsverbanden die alleen bestaan in de situatie waarvoor ze gecreëerd zijn om vervolgens weer uiteen te vallen, en op te gaan in een volgend project."*

Dit dynamische verschijnsel van werken en leren in tijdelijke zelforganiserende samenwerkingsverbanden wordt zwermen genoemd. Een gevarieerde en gemotiveerde groep mensen komt gedreven door talent en passie, vanuit gedeelde inspiratie tijdelijk samen rondom een bepaald project. Door de gezamenlijke uitwisseling leert iedereen van elkaar. En na afloop gaat iedereen zijn of haar weegs of aan de slag met het volgende project: dit is netwerk in bedrijf. Het organiseert zich rondom dat wat georganiseerd moet worden en valt daarna weer uit elkaar. Op het oog lijkt het chaotisch, echter binnen deze zelforganisatie ontstaat een superfunctionele samenwerking op basis van subtiele afstemming op elkaar. Het is die samenhang die spontaan naar boven komt in een netwerk van mensen die weten wat ze waard zijn en die gedreven worden door een gedeeld streven."

Zijn wie je bent en mogelijkheden om jezelf te ontplooiën

= Martijn: *"Bedrijven verspillen het talent van veel mensen. De nieuwe economie vraagt om een veranderende mentaliteit, een ander type mens. Een mens die bezig is met persoonlijke groei, talentbenutting, vertrouwen en liefde. Zelfverwezenlijking is belangrijker geworden dan het hebben van dingen. Er zijn veel jonge mensen die je niet kunt binden met een loonstrookje en die niet uitsluitend in geld geïnteresseerd zijn, maar ook in hun eigen ontwikkeling. Hun motieven om een project te beginnen zijn: het moet vooral leuk werk zijn. Dat is dynamiek waar alles op draait. Verder is belangrijk het opdoen van waardevolle ervaring, het leren van iets nieuws en het kunnen werken met bijzondere mensen. Als je zaken in een contract vastlegt is alles misschien wel heel helder, maar het weerhoudt ze er ook van om creatief te zijn."*

"In de nieuwe economie gaat de relatie tussen mensen onderling voor de transactie uit. Alleen als je een goede relatie hebt met de ander, ben je in staat jouw waarden uit te wisselen. Het betekent niet: leer emotionele en sociale vaardigheden, maar ben wie je bent! Het betekent dat je mens moet zijn in plaats dat je in een rol gaat zitten waar je met je geld een transactie uitvoert. En het gaat om alle mensen die je kent, en waar je iets aan kan vragen 'omdat je een soort credit bij ze hebt opgebouwd', omdat jij bent wie je bent. Dan zit je in de wereld van het netwerken. In de wereld van het netwerken hoef je jezelf niet te verkopen. Dat doet een ander veel beter voor jou." Deze fundamentele functies van het netwerk noemt Martijn *personal branding* en *power of recommendation*. Inzicht in de universele wetten maakt duidelijk dat we allemaal uniek zijn, en allemaal onze unieke talenten hebben (Wet van Trilling). Hoe meer we trouw zijn aan wie we in essentie zijn, des te meer zullen we in staat zijn te ontdekken wat onze unieke talenten zijn. Wanneer we meer in contact zijn met onszelf, verandert bovendien ons perspectief vanwaaruit we de werkelijkheid waarnemen (Wet van Polariteit). Als gevolg daarvan verandert ook dat wat we zien als het doel in ons leven van zoveel mogelijk materie verzamelen of zoveel mogelijk gemak na streven, naar onszelf steeds verder willen ontwikkelen in de richting van een ruimer bewustzijn (Wet van Ritme). Hoe ruimer het bewustzijn is van de individuen, die samen een netwerk vormen, des te groter is het vermogen tot zelforganisatie van dat netwerk. Een netwerk, dat bestaat uit authentieke mensen, die in contact zijn met wie ze werkelijk zijn, en dat functioneert als een zelforganiserend systeem is niet alleen veel effectiever, maar wordt bovendien gekenmerkt door een verlangen om bij te dragen aan het welzijn van allen.

Waarden creëren

= Martijn: *"Ik haal mijn inkomsten uit het creëren van waarden. Als ik een lezing geef dan vraag ik niets van te voren. Ik bepaal niet zelf hoeveel ik waard ben. Dat kan ook niet. Jij weet pas of ik van waarde ben als je er wat aan gehad hebt en dat kun je alleen maar achteraf weten. Sinds zes jaar laat ik het aan een ander over om te bepalen welke waarde ik geleverd heb. Welke aanpak je ook kiest, het zal moeten leiden tot het antwoord op een essentiële vraag: Hoe kan ik van waarde zijn voor anderen? Dit antwoord vervult een behoefte aan zingeving die diep in iedereen zit verankerd. Help de ander en help daarmee tegelijk jezelf. Wat kun jij toevoegen aan het leven van iemand anders om het beter of leuker te maken?"*

"Omdat ik het leuker vind om bij te dragen en me te kunnen ontwikkelen, dan om alleen maar geld te verdienen, wil ik van een ander horen wat ik waard ben. Het startte als een experiment, maar ik ben gaan inzien dat het een waardevolle propositie is, die leidt tot meer waarde. Ik bereid me nooit voor op een lezing, ik laat ter plekke ontstaan wat ik doe en vertel. Zonder powerpoint dus. Met succes, want ik ben nog steeds blij verbaasd als ik de reacties en de evaluatiecijfers van mijn lezingen zie. Blijkbaar ben ik er goed in. En ik heb er plezier in. En als het mij inderdaad gelukt is om waarde te creëren, wordt het voor de ander leuk om iets terug te doen. Opdrachtgevers mogen zelf bepalen wat ze willen betalen. En zelfs in welke vorm ze dat willen doen. Ze kunnen geld storten op mijn rekening en ze kunnen een factuur krijgen voor het bedrag dat ze gestort hebben. Of ze kunnen op een andere manier betalen: bv. met een boekenbon of een jaar lang huur van een notebook."

"Als mensen achteraf zeggen: hier heb ik niets aan gehad, dan is dat voor mij heel belangrijke informatie, want ik wil graag weten of mijn lezing de moeite waard was. En als ik niets terugkrijg, dan betekent dat dat ik óf geen waarde heb gecreëerd óf het niet op de goede plek heb gedaan. Dus wanneer de opdrachtgever niet tevreden is, betekent dat dat ik dus blijkbaar niet voor meerwaarde heb gezorgd. Dit daagt me uit om scherp te blijven, dat ik op de juiste plek de juiste dingen doe. Sinds ik deze focus heb, gaan zaken precies de goede kant op."

De Wet van Polariteit stelt dat alles relatief is. Hoewel we in onze westerse maatschappij gewend zijn om betekenis en waarde uit te drukken in absolute termen – en dus ook met vaste prijzen en tarieven te werken - maakt inzicht in deze universele wet duidelijk dat de betekenis van iets en dus ook waarde van iets pas ontstaat door de context. Waar dat op neer komt is dat iets dat waarde heeft binnen een bepaalde context, niet

noodzakelijkerwijs ook waarde of betekenis hoeft te hebben in een andere context. En omdat de context vaak bepaald wordt door het perspectief van de betrokkenen, is de waarde die iets voor iemand heeft altijd subjectief. Bovendien zullen we wanneer we iets als zodanig positief ervaren, dat we ons er blij, enthousiast, dankbaar of geïnspireerd door voelen, vanuit ons hart de spontane behoefte ervaren om daar op de een of andere manier uitdrukking aan te geven, bv. door iets terug te geven (Wet van Oorzaak en Gevolg).

Terwijl alles permanent in verandering is (Wet van Ritme) zullen we, wanneer we innerlijk alert zijn om waar te nemen of iets 'goed' en 'nu van toepassing' voelt (en we dus zowel in contact zijn met ons rationeel-logisch verstand als met ons gevoelsmatig-intuïtieve vermogen), des te meer in staat zijn om 'met de stroom' mee te bewegen. En hoe meer het ons lukt om 'met de stroom' mee te bewegen, des te meer zullen de universele wetmatigheden in ons voordeel werken.

Netwerken begint met geven

= Martijn: *"Netwerken begint met geven. Alles draait om liefde. Dan is er sprake van een wederzijdse balans, die past bij de nieuwe economie. Mensen die niet lief zijn verbind ik niet door. Het enige wat ik doe is mensen, informatie en ideeën bij elkaar brengen, in een hoog tempo, op zoveel mogelijk plekken. En als je dit goed doet en wanneer je de goede mensen helpt, op de goede plek, dan krijg je vanzelf een hoop terug. De toekomst draait niet om geld, maar om wat mensen voor elkaar kunnen betekenen. Mensen die je kunt vertrouwen en waar je iets aan hebt zijn veel waardevoller. Bovendien vind ik het belangrijker (dan geld) om interessante projecten doen, mensen te ontmoeten en om mee te denken. We gaan nu meer dan ooit toe naar een wereld waarin dat elkaar helpen, dus ook het uitwisselen van het sociale en het informatiekapitaal tot veel meer leidt, dan wanneer je alleen in het monetaire systeem zal blijven."*

"De oude economie, die uitsluitend gebaseerd is op geld, is gebaseerd op schaarste. Van geld heb je altijd te weinig. Het probleem van het monetaire kapitaal is dat je het maar één keer kunt uitgeven en dan is het weg. In de nieuwe economie, die gebaseerd is op overvloed, geldt: Je kunt dingen krijgen door ze weg te geven. Je netwerk of de kennis en informatie die je hebt, kun je oneindig delen, zonder er minder van te krijgen, sterker nog, je krijgt er doorgaans juist meer van. Als ik mijn sociale kapitaal met je deel (je doorverbind met iemand uit mijn netwerk) krijg ik er daardoor waarschijnlijk zelfs meer van, want dan ga jij waarschijnlijk jouw netwerk weer met mij delen, waardoor ik meer heb. We leven en werken tegenwoordig in een kenniseconomie, ga die kennis nu eens weggeven, in plaats van het te ruilen. Ruilen is voorwaardelijk en het gaat om onvoorwaardelijkheid. Geef dat, wat je kunt weggeven zonder moeite, onbeperkt weg: daar wordt je beter van. Als ik mijn kennis weggeef krijg ik automatisch kennis terug, alleen al omdat ik door het weggeven de bruikbaarheid ervan kan valideren. Daarom denk ik dat we hierdoor meer mogelijkheden hebben voor onze economie dan alleen met het zuivere monetaire denken."

Vanuit het perspectief dat alles bestaat uit energie (Wet van Trilling) en dat alles stroomt en permanent in beweging is (Wet van Ritme) krijgen alle relaties de vorm van een uitwisseling. Met onze bereidheid te geven wat we zelf zouden willen ontvangen, kunnen we de energie stromend houden. Want wanneer we iemand een dienst bewijzen en die persoon wordt daar blij van, doet hij of zij dat ook weer voor iemand anders. Dit principe van 'Geef en jou zal geven worden' (Wet van Compensatie) nodigt uit om met alles en iedereen te delen en uit te wisselen, zodat de stroom van rijkdom en overvloed blijft circuleren in ons leven. Omdat alles wat we met onze gedachten, woorden en handelen uitzenden op een overeenkomstige manier naar ons terugkomt (Wet van Oorzaak en Gevolg), is ook hier de sleutel integriteit.

zie voor meer info ook www.martijnaslander.nl